

Izhaja vsa tisk in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pače na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajalec v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nonskih ulicah in Leban na Verdijevega tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Javni shod pol. društva „Sloga“ v Dornbergu.

(Dalje.)

Na vrsto pride druga točka dnevnega reda, namreč ureditev reke Vipave in njenih pritokov. K ti točki govoril je deželni poslanec in župnik Grča približno tako-le:

Že nad 33 let poznam in opazujem reko Vipavo. Leno se je pretakala, leno se še vedno pretaka po lepi naši dolini. Njen tok dela tuintam velike ovinke. Kot kača se vije okoli sočnih senošet in rodovitnih njiv, posebno tam v „Paradižu“ in doli pod Prvačino. Tiha reka, ki globoko dere. Ali ob nalih, ko njene hčerke — pritoki — jezno pridero v njeno naročje sem izpod Nanosa, izpod Čavna in izpod Krasa, takrat se napne lena reka Vipava, izbruhne svojo kalno vodo, blato in grušč ter zaliva njive in senošeti. Drugod pa se loti dragocenih zemljišč, spodkopava in odnaša zemljo. Ni mi treba obširno popisovati škode, katero provzroča reka Vipava s svojimi pritoki, sami jo vidite, sami občutite.

Sem iz kranjske Vipave prihaja pritok Branica. Ob nalih preplavlja braniško in rihemberško dolino, spodkopava in odnaša rodovitno zemljo, deloma pa jo zasipa z gruščem. — Doli od Ajdovščine se peni in dere v Vipavo Hubelj, Lokavšček in Grajšček. Veliko škodo provzroča Vrtovišček. Večje število hudournikov rodi Čavn ter jih pošilja v Lijak in z njim v Vipavo. Po vsej poti pa ti hudourniki trgajo bregove, odnašajo zemljo, zasipajo rodovitno polje. Tukaj imamo zopet Vaš dornberški potok. Vse to vodovje napaja Vipavo. Ni čuda, da jo gane, da začne bruhati čez svoje bregove.

Želja in klici po ureditvi teh voda niso novi. Naši sosede na Kranjskem in ljubljanski deželni zbor so že mnogokrat klicali vlado na pomoč, na delo. Načrt je bil že napravljen; a zdaj, pravijo, je zastaran. Pri nas na Goriškem se pogosto oglašajo dotične posamezne občine. Naš deželni zbor se je mnogo pečal s tem vprašanjem. Pač vsako leto se je več ali manj govorilo o tem. Dne 2. julija 1901. je deželni zbor vsprejel resolucijo, da se visoka vlada pozivlja, naj naloži svojim tehničnim organom,

da prirede in predlože ko hitro mogoče načrt o regulaciji Vipave, ter skrbi, da se načrti sistematično izvrše.

Vlada našim nameram tudi ni nasprotna. Napačno je le to, da do sedaj so se mašile le luknje, in se ni ureditev vodovja vršila sistematično. Zadnji čas pa je vlada stopila na stališče, da treba sistematično pričeti delo. Obljubila je zdatno pomoč. Upanje je, da ne ostanemo le pri obljubi. Nam mora biti na tem, da ureditev Vipave in pritokov pride kmalu na vrsto. Za to imamo imenitne in pomenljive razloge.

Da k temu pripomore tudi današnji shod, predlagam sledečo resolucijo:

Javni shod v Dornbergu dne 21. junija prosi visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo, naj po svojih tehničnih organih priredi kar mogoče hitro načrt regulacije reke Vipava in njenih pritokov, ter naj skrbi, da se ti načrti izvrše.

Predsednik vpraša, ali bi še kdo rad kaj povedal k ti točki. Oglasi se nadučitelj Križman. On pravi, da je s prirejanjem načrtov glede ureditve Vipave pravi križ in da pridemo kasno do njih, ako bi jih morali napraviti vladni inženjerji. On sam z županom bila sta pri vladnem inženjerju v Gorici ter ga prosila, da bi napravil nekaj načrt za ureditev Vipave na nekih mestih blizu Dornberga. Vladni inženjer jima je to tudi obljubil in celo določil čas, do katerega bi bil imel izgotoviti načrte. Ob določenem času oglasili so se zopet pri vladnem inženjerju, ali zastonj, kajti izgovarjal se je, da je z delom tako preobložen, da mu ni bilo nikakor mogoče načrtov izvršiti. Govornik je prepričan, da bi se zadeva preveč zavlekla, ako bi se pričakovala izgotovitev načrtov po vladnih inženjerjih. Govornik bi bil torej mnenja, da bi to nalogo prevzel deželni stavbinski urad.

Predsednik shoda odgovarja govorniku in pravi, da bi tudi z deželnim stavbinskim uradom ne šlo to delo tako hitro izpod rok ker je tudi ta jako preobložen z delom. Ureditve rek in potočkov je v prvi vrsti vladina stvar. Ni se pa treba obračati do inženjerjev, marveč najbolje je, da se obrnemo do vlade, bodisi do namestništva ali pa tudi do ministerstva, ki imata pravico naložiti

stavbinskim uradom izvršitev takih del. Po njegovem mnenju je torej najbolje, da se vsprejme resolucija, katero predlaga deželni poslanec in župnik Grča.

K ti točki govorila sta še župnik Juvančič in posestnik Budin. Prvi se je izrekel, da bi se morala v tem pogledu zganiti vsa županstva na Vipavskem ter se obrniti do vlade s tozadevnimi prošnjami. Drugi pa je bil mnenja, da ni potreba nikakih resolucij v tem pogledu, marveč pospešiti da bi bilo treba neko prošnjo, ki se je odposlala na poljedelsko ministerstvo že pred dvanajstimi leti, katero je izdelal pokojni Perozzi.

Župan Berce opazi, da take prošnje poljedelsko ministerstvo ni nikdar dobilo, ker se ista sploh še ni napravila in leže dotični podatki, ki so se v ta namen nabirali, v dornberški občinski pisarni.

Temu je pritrjeval tudi predsednik shoda, kateremu se je zdela ta zadeva popolnoma znana in se je tudi on pečal z njo pred dvanajstimi leti. Pokojnemu Perozziju je bilo to delo v resnici poverjeno, nabiral je tudi zanje potrebne podatke, ali kolikor je njemu znano, do prošnje sploh ni prišlo in ni torej tudi verjetno, da bi se ta prošnja nahajala pri ministerstvu. Sicer pa je govornik mnenja, da je današnja resolucija popolnoma na mestu, tudi ko bi se kaka taka prošnja nahajala pri ministerstvu, kajti izkušnja uči, da se le takrat kaj doseže, ako se vedno in pogosto trka na vladina vrata. Govornik omenja potem novega soškega mosta pri Barki. Tudi za ta most so občine in tudi mesto goriško že pred davnim časom prosile. Ali zastonj bi bile vse takratne prošnje, da ne bi bil pregovoril grof Alfred Čoronini, katerega delovanje so znali nekateri naši ljudje premalo ceniti, bivšega ministerskega predsednika grofa Badenija, da obišče Goriško, pri kateri priliki je mesto Gorica zopet ponovilo svojo prošnjo za most, katero prošnjo je grof Badeni pri isti priliki uslišal tako, da je most čez Sočo pri Barki danes že dovršeno delo.

Z burnim pritrjevanjem vsprejeli so potem soglasno na shodu zbrani zgoraj omenjeno resolucijo.

Na vrsto pride tretja točka dnevnega

negi reda: Brezobrestna posojila vinogradnikom. Tudi k ti točki je govoril deželni poslanec in župnik Grča. Govornik je slikal žalostno stanje naših posestnikov v vipavski dolini, katero so provzročile razne bolezni, ki so v zadnjih desetih letih napadale trto ter tako pokončevale glavni pridelek vipavskega posestnika. Največjo škodo pa je prizadejala vinogradnikom trtna uš, ki je v kratkem času uničila mnogo najlepših vinogradov in ki jih še vedno uničuje tam, kjer rastejo še stare domače trte. Ako se ne pride v tem pogledu našim vinogradnikom zdatno na pomoč, prisiljeni bodo kmalu, da tudi oni zapuste domačo deželo ter da si poiščejo kruha v novi deželi onstran morja, v Ameriki. Sicer ne letijo tudi v Ameriki pečeni golobi ljudem v usta, ali mnogo je njih, ki si s pridnimi rokami zaslužijo tam toliko, da se zamorejo preživeti. Sicer pa ne svetuje govornik nobenemu, naj bi ostavil svojo domovino, ker se tudi doma priden in delaven človek lahko še preživi. Razne trtne bolezni in posebno trtna uš so pa provzročile med našimi vinogradniki toliko reve in bede, da si sami brez kake pomoči nikakor ne morejo pomagati iz onemoglosti. To so pa spoznali razni činitelji in zato sta začeli deželna in državna uprava deliti vinogradnikom brezobrestna posojila, s katerimi naj bi si napravili tam, kjer jim je uš uničila trte, nove nasade z ameriškimi trtami. Taka brezobrestna posojila so se že tudi v resnici dovolila. Ne glede pa na to, da so bili krediti za taka posojila nezadostni, vršila se je tudi dovolitev istih dosedaj prepočasno in objednem na način, ki ne odgovarja svojem namenu. Brezobrestna posojila dovoljevala so se dosedaj le večjim posestnikom in pa onim, ki so si napravili razsežnejše nove nasade z ameriško trto. To pa, kakor rečeno, nikakor ne odgovarja potrebam našega ljudstva. Zato pa je pričakovati prvič, da se z dovolitvijo brezobrestnih posojil ne odlašajo, drugič pa da je dovolitev istih splošnejša, t. j. da postanejo istih deležni tudi manjši in revnejši posestniki. Govornik stavi tem zahtevam primerno resolucijo.

Oglasi se k besedi župnik Juvančič ter povdarja, da je neobhodno potrebno, ako se hoče našemu ljudstvu pomagati, da se pri podeljevanju brezob-

LISTEK.

Pred maturo.

Še krepko močno sem pozvonil.

Cin, cin, se je odmevalo po veži in kmalu so zaskripala vrata. Ona mi je prišla odpirat, ona sama, Danica namreč, kojo sem ljubil bolj kakor vse logaritme, bolj kakor jednačbe s tremi ali tudi več neznankami. Kajti lepša je bila kakor vsaka jednačba, bodisi še tako zavita in zakriviljena.

„O, gospod Janko“, spregovorila je, ko sem jo pozdravil in zarudela je tja do plavih las, ki so se ji tako eliptično ovijali okoli glavice. Hiperbole in parabole so se igrale na njenem tilniku, a vse lepše, kakor pravi Močnik na strani 267. v izdaji za višje gimnazije iz leta 1894.

„Ali je gospod profesor doma, gospod papa namreč?“ Komaj čutno sem vprašal in frakovi škrici so se stresli od groze in strahu.

„Da, prosim vstopite.“

In odprla mi je vrata v sobo gospoda profesorja.

Ta je sedel za mizo, pripognem nad debelo knjigo. Gotovo študira za jutri, za jutri, ko me telebi iz matematike. Oh groza! Ozrl sem se po sobi. Logaritmi so sedeli na starih stolih in se mi ošabno režali nasproti, pitagorjev stavek je zaljubljen šepetal z mlado piramido in trije drugi koreni so kozolce premetovali po divanu. Ob oknu sta sedela dva sinusa in igrala karte, kakor sta videla v šoli med podukom. Tangens in cotangens sta čitala francoske romane in cosinus x si je ravno zvil fino cigareto.

„Gospod profesor“ — glas mi je zastal v grlu.

Ozrl se je name; videl sem tiste njegove oči, oborožene z zlatim ščipalnikom in tiste dolge lase, ki so mu vihrali tako po zraku, kakor pero na klobuku srednjeveškega viteza.

„Gospod profesor — jaz — — — jaz bi Vas — saj veste, jaz bi Vas prosil — — — veste — — —“

„Kedó ste Vi?“

„Maturant — — — Janko — — —“

„Iz katere gimnazije?“

Za Boga, kaj me ne pozna? mislil sem si in mraz me je pretresel.

„Jaz sem Janko — tisti, ki sedi blizu okna.“

„Jaz Vas ne poznam.“

Zazeblo me je do konca neplačanih čevljev.

„Gospod profesor, saj veste — — — matematika, jaz maturiram — in če ne, saj veste — — — moje razmerje do — — — do — — — Vaše — — — hčere — — —“

„Ste mi neznani, nisem še imel časti Vas poznati“, nemogoče — Sinus x cosinus 3 — — in zopet se je zaglobil v svoje opravilo — — —

— Ne pozna me, noče morda — — in jaz ne smem in nočem brez mature k njej, k svoji ljubici — — On me ne pozna in ne ve, da je vsa moja prihodnost, moja sreča v njegovih rokah. Za Boga — — kakor vragovi so se stegovali logaritmi proti meni — — —

„Gospod profesor!“

Nič.

Odšel sem počasi. Sinus 3 mi je odprl vrata in se zaničljivo priklonil —

Zunaj sem jo še enkrat videl, njo, ki sem jo bolj ljubil nego decimalne ulomke. Objokane oči je imela, gotovo je slišala najin razgovor. Koliko je mogla trpeti, revica!

Matura in sinusi so me davili kot stekli volkovi. Oh Močnik, Močnik, nemir tvoji duši in večna tema naj te obdaja! Drugi dan.

„Janko Filipovič Serjunov!“

Brrr — — — vrag te namalaj!

Profesor je stal pri mizi, drugih oči so bile vprte name, kakor bi me hoteli hipnotizovati.

Lasje so mu divje obkrožali glavo, naočniki so mu stali kakor tristo Sparancev pri Termopilah.

„Povejte“ — — in s svojim močnim glasom mi je diktiral pogin in sramoto, sramoto pred vsem kultiviranim svetom.

Odgovoril nisem nič. Niti zapeljivost okroglih, niti elegantna vikost kotastih teles me ni mogla vzbuditi iz neodgovarjanja.

„Kaj je to sinus x?“

Drugič nič.

vodil zadeve mornaričnega ministerstva minister Morin. Vsi drugi dosedanja ministri so ostali na svojem mestu.

Domače in razne novice.

Promocija. — Včeraj je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Vladko Pertot, sin znanega tržaškega zdravnika in rodoljuba dr. Simona Pertota.

Imenovanje. — Sodni kancelist g. Anton Boico pri okrajnem sodišču v Červinjanu, imenovan je za pisarniškega oficijala istotam.

Smrtna kosa. — V nedeljo po noči je umrl v tukajšnji norišnici nadučitelj Josip Lippizzer. Bil je do svoje nesrečne bolezni voditelj ljudske mestne šole pod Kostanjevico.

Iz okr. šolskega sveta za gorški okraj. — Definitivna imenovanja: 1. nadučitelj g. Kumar Rudolf za St. Martin, Urbančič Josip za Ozeljan in Rudolf Vižintin za Renče; 2. učiteljema: Kupč Josip za Ločnik, Mermolja Josip za Dobravljice; 3. učiteljice: gđe. Bajc Marija za Renče, Lovrenčič Klementina za Batuje in Fajgelj Cecilija za Sempas. V prvo plačilno vrsto sta bila pomaknjena g. Kuntih Josip in gđe. Jug Josipina; v drugo zoberaj Avgust in Strgar Franc, gđe. Gulin Alojzija in Krajnik Franja. Priznala se je VI. pelletina g. Čopi Josipu, IV. Zorn Ivanu in Rustja Antonu, II. Jelšek Amaliji in Strgar Francu.

Nagrobni spomenik nadučitelju Antonu Bajcu v Renčah so slovesno odkrili dne 18. t. m.

Deželna deputacija na Dunaju. — V zadevi nekih prav. nujnih deželnih potreb se je podala te dni na Dunaj deželna deputacija, obstoječa iz deželnih odbornikov gg. dr. Gregorčiča, prof. Berbuča, dr. Maranija in deželnega računarja Kavčiča.

Sklep šolskega leta. — Danes sta končali šolsko leto tukajšnja gimnazija in tukajšnja realka. Drugi teden prično na obeh zavodih zrelostni izpiti. — Pri gimnazijski sklepni maši, ki se je darovala v cerkvi sv. Ignacija, so peli dijaki iz malega semenišča prav res izborna. Pevovodja v malem semenišču je gosp. Mercina.

Izpred porotnega sodišča. — V torek pričelo se je novo porotno zasedanje v Gorici. Ta dan je sedel na začetni klopi Alojzij Belletti, rojen dne 24. februarja 1875. v Fornovo Taro, a stanujoč v Manjanu, v videmski provinciji. Tožen je bil v smislu paragrafa 109. kaz. zak. radi razpečevanja ponarejenih bankovcev. Dne 28. oktobra lanskega leta hodila sta namreč po Kobaridu dva človeka, kjer sta nakupovala razno blago, katero sta plačevala z avstrijskimi bankovci po 10 K. Jeden izmed omenjenih dveh bil je Alojzij Belletti, drugi bil je pa Ivan Bellina. Uredila pa sta vso stvar tako le: Najpoprej podal se je Belletti v razne gostilne in prodajalnice in je tam menjaval srebrni avstrijski drobščer ter dobival zanj prave avstrijske bankovce po 10 K. Nato pa je prišel v prodajalnice Bellina, ki je nakupljeno raznovrstno blago plačeval s ponarejenimi bankovci po 10 K. Belletti je imel torej nalogo nabaviti si pravih bankovcev, dočim je bila Bellinova naloga razpečevanje ponarejenih bankovcev. Prvi, ki je spoznal ponarejene bankovce, bil je gosp. Mlekuš, ki prodaja v Kobaridu tobak na debelo. Prijel je namreč tak bankovec od g. Volariča, katerega pa je dobil g. Volarič od jednega zgoraj navedenih tujcev. Naznanili so to takoj orožnikom, in kmalu bila sta zločincema za petami gosp. Volarič in pa orožniški stražmešter Malnarčič. Laha podala sta se namreč iz Kobarida proti Idriškemu in hodila sta kakih 200 korakov drug za drugim. Ko sta torej gosp. Volarič in orožniški stražmešter Malnarčič dohitela Belletti, ki je korakal za Bellinijem, posrečilo se je Belliniju zbežati na italijanska tla. Ko so Belletti preiskali, našli so pri njem 167 ponarejenih avstrijskih bankovcev po 10 K. V Kobaridu so bile opeharjene te osebe in sicer: Miklavč Rozalija, Volarič Apolonija, Urbančič Ana, Miklavec Marija, Ivančič Ana, Koren Uršula. Dalje posrečilo se je Lahoma opehariti tudi Fona Andreja, Fona Antona, Fabli Franceta, Manfredo Jožefo in Marijo Gruntar s Trnovega. Oddani pa so bili ponarejeni bankovci tudi v Srpenski ter v tržiškem in gradiščanskem okraju. Ponarejeni bankovci nosijo letnico 1900. in avstro-ogrska banka na Dunaju spoznala jih je za ponarejene. Iz začetka hotel je Belletti tajiti vse ter je zavračal vso krivdo na Bellino. Ko je bilo pa dokazano, da so tudi v Italiji zaslačili mnogo ponarejalcev bankovcev in da je bil Belletti z njimi v zvezi, pripoznal je počasi vse. Zasihih je bilo

tudi več prič, ki so pravile, kako sta menjavala bankovce po Kobariskem Belletti in Bellina. Belletti bil je od porotnikov spoznan za krivega in obsojen je bil na 5 letno ječo.

V sredo in četrtek se je vršila porotna obravnava proti Črnigoju Leopoldu, Jožetu, Albertu in Avgustu, Ivanovim sinovom ter proti Alojziju Vidmarju Francetovemu in Francetu Vidmarju Jožefovemu, ki so vsi doma iz Kovka na Kranjskem v občini Sturje. Prvi je bil tožen zaradi uboja v smislu § 140. kaz. zak., a ostalih pet zaradi sokrivde na uboju v smislu § 105. kaz. zak. Iz obtožnice smo posneli, da se je dogodek, katerega žrtev je bil 45-letni Janez Krapež z Otlice, oženjen in oče osmerih otrok, približno tako-le vršil: V nedeljo 22. marca popoldne so bili v krčmi na Pristavi, nahajajoči se na Otlici, Črnigoj Leopold, njegov brat Jožef, potem Alojzij Vidmar, Anton Vidmar in France Vidmar. V isti krčmi pa je bilo tudi več Otličanov. Pili so sicer vsak za se, Kovčani in Otličani, a pili so mirno in bilo ni med njimi nobenega prepira. Okolo 7. ure in pol zvečer zapustili so skoro vsi hkratu krčmo, Kovčani in Otličani. Ko so se pa nahajali Kovčani že nekoliko sto korakov na poti proti Kovku, napadli so jih Otličani s kamenjem. To pa je Kovčane tako razburilo, posebno pa Leopolda Črnigaja, da je sklenil vrniti se v krčmo na Pristavo ter se maščevati nad Otličani. Spodbujal je k temu tudi svoje tovariše in jih tudi spodbudil. Ko so čez nekaj časa srečali še druge Kovčane, ki so šli s Kovka na Otlico, obvestili so jih o napadu. Med temi bila sta pa tudi Leopoldova brata Albert in Avgust in še par drugih mož. Ti slednji so Leopoldu svetovali, naj opusti svojo uamero in naj gre raje domov. Pa Leopold ni hotel o tem nič slišati, marveč preskrbel se je celo s kolom. Podali so se torej zopet v krčmo na Pristavi in tu se je vnel hud prepir in nazadnje tudi pretep med Kovčani in med Otličani. Pri pretepu bila sta lahko ranjena tudi Alojzij Vidmar in Leopold Črnigoj. Bila je približno že 9 ura zvečer, ko je šunder ponehal. Le v Leopoldu Črnigoju in v njegovih bratih vskipela je jeza do vrhunca. In sklenili so, da se hočejo zneisti nad vsakomur, ki bi jim prišel v pesti. V takem razpoloženju stali so na ravni pod krčmo ter se oborožili s kremenjem in s poleni. V tem času pa je zapustil v družbi par drugih Otličanov krčmo Janez Krapež, po domače Smudin, ki ni imel pri prepiru prav nič opraviti. Prišedši iz krčme, podal se je v bližnjo reber, da bi tam opravil svojo potrebo. Leopold Črnigoj, ki se je takrat nahajal na ravni pod rebrijo, bil je baje obveščen, da je nek Otličan zapustil krčmo. Začel je torej tega Otličana klicati, naj pride k njemu. Smudin, nič hudega sluteč, odgovoril je baje, da pride kmalu, samo da opravi svojo potrebo. In v resnici podal se je proti mestu, na katerem je stal Leopold Črnigoj. Neka Marija Škvarc je baje od daleč Leopolda Črnigaja opozorila, da je človek, ki se mu bliža, Smudin, ki ni imel pri prepiru ničesar opraviti in naj mu zaradi tega ne stori nič žalega. Za ta opomin pa se ni Leopold Črnigoj nič zmenil, marveč zamahnil je koj, ko se mu je približal Smudin, s kolom po nesrečnejši. Udaril ga je prvikrat po roki, drugikrat pa mu je zadal tak udarec na glavi, da se je Smudin koj nezavesten zgrudil na tla, nakar je Leopold Črnigoj zbežal. Prihiteli so ljudje na lice mesta in odnesli Janeza Krapeža v krčmo, kjer je že drugi dan zjutraj izdahnul svojo dušo. Tako približno govori obtožnica in zaradi tega je tožilo državno pravdnštvo Leopolda Črnigaja zaradi uboja, ostalih pet pa zaradi sokrivde na uboju.

Obtožbo je zastopal državnega pravdnika namestni Jeglič, zagovorniki pa so bili in sicer: za Leopolda Črnigaja dr. Tavčar iz Ljubljane, za Leopoldove brate Jožeta, Alberta in Avgusta dr. Flego iz Gorice, za Alojzija Vidmarja in Franceta Vidmarja pa dr. Pavletič iz Gorice. Porotna klop bila je čisto slovenska. Prič pa je bilo vse polno. Glavna priča, na katero se je oslanjal državni pravdnik, bil je Jernej Krapež, stanujoč blizu krčme, ki je šel že pred pretepom spat, a staga krik in vik zvalila iz postelje, ki se je oblekel ter se skril za neki zid ob potu, odkoder je opazoval vse, kar se je godilo. Sicer pa ni Jernej Krapež vedno jednako odgovarjal, ko je bil ponovno preslišan in si je semtertje celo nekoliko ugovarjal. Sploh je bilo posnesti iz izpovedanj prič in samih obtožencev, da je Janezu Krapežu, po domače Smodinu, zadal smrtonosni udarec jedino le Leopold Črnigoj, kar je sam odločno trdil. O Francetu Vidmarju je bilo dokazano, da se je skril za neki školj, o Alojziju Vidmarju pa, da je takrat,

ko je pobil Leopold Črnigoj Smudina na tla, iskal svoj klobuk pod nekimi črešnjami blizu krčme in pa v krčmi. Državno pravdnštvo je tožilo ostalih pet obtožencev zaradi sokrivde, češ, da so se vsi oborožili s poleni in kamenjem, kar pa ni bilo po pričah dokazano in je bilo to dokazano le v nekaterih. Tožilo jih je zaradi sokrivde tudi, češ, da so s tem pomagali Leopoldu Črnigoju pri uboju, ker so mu naznanili, da so oboroženi in da hočejo stati trdni z njim. Gledé Leop. Črnigaja, ki je sam pripoznal uboj, imel je njegov zagovornik težko stališče. Trdil se je sicer, da je nekaj povedal, ali zaman. Gledé ostalih treh Leopoldovih bratov je njih zagovornik zanimal sokrivdo, ter rekel, da ni imel pretepa pred krčmo nič opraviti z ubojem Janeza Krapeža, ker se ni Janez Krapež udeležil niti prepira in niti pretepa. Gledé Alojzija Vidmarja in Franceta Vidmarja, katere je dr. Pavletič izvrstno zagovarjal, veljalo je skoro isto, kakor gledé ostalih treh sokrivcev. Poleg tega je bil pa Alojzij Vidmar, kakor je trdilo več prič še v krčmi, ko je ubiti Janez Krapež odhajal iz krčme in se je podal iz krčme le do bližnjih črešenj iskat klobuk, odkoder pa se je, kakor je neka priča izpovedala, naravnost vrnil zopet v krčmo. France Vidmar pa je bil oddaljen od mesta, na katerem se je izvršil uboj in baje celo skrit za nekim školjem. Po dokončanih replikah državnega pravdnika in zagovornikov ter po konečni sumarni razloži cele obravnave po predsedniku, odšli so porotniki v posvetovalno sobo, kjer so imeli odgovoriti na šest glavnih in dve podrejeni vprašanji. Prvo glavno vprašanje dotikalo se je Leopolda Črnigaja, katerega je tožilo državno pravdnštvo zaradi uboja. Ostalih pet vprašanj pa se je tikalo drugih pet obtožencev, katere je tožilo državno pravdnštvo zaradi sokrivde na uboju. Po dolgem posvetovanju so se vrnili porotniki v dvorano in njih predsednik je naznanil sodnemu dvoru, da so soglasno potrdili glavno vprašanje gledé uboja doprinešenega po Leopoldu Črnigoju; dalje, da so istotako soglasno potrdili vprašanja gledé sokrivde na uboju tičočega se Jožeta, Alberta in Avgusta Črnigaja. Gledé Alojzija Vidmarja pa so porotniki na vprašanje, ali je tudi on sokriv uboja, odgovorili z dežel ne, proti trem da, dočim so na tako vprašanje gledé Franceta Vidmarja odgovorili z 12 glasovi ne. Na podlagi tega pravoreka porotnikov je sodni dvor obsodil in sicer: Črnigoja Leopolda na 5 let ječe z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec, Črnigoja Jožeta na 2 leti ječe z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec, Črnigoja Alberta na 18 mesečno ječo z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec in Črnigoja Avgusta na tri leta ječe z jednim postom in trdnim ležiščem vsaki drugi mesec. Poleg tega obsojeni so zgoraj imenovani tudi na povrnitev sodnih stroškov v znesku 500 K in na plačanje 2400 K kot odškodnino za otroke pokojnega Janeza Krapeža, Smudina. Alojzij Vidmar in France Vidmar bila sta pa oproščena.

Včeraj se je vršila porotna obravnava proti Antoniji Rutar z Brega blizo Čedad, ki je bila tožena zaradi detomora. Zagovarjal jo je dr. Gruntar. Obsojena je bila na 4 leta ječe, poostrene z jednim postom in s trdim ležiščem vsak drugi mesec.

Porotna obravnava, ki se je imela

vršiti danes proti tukajšnjemu kleparju Fantuzziju, katerega je tožil odvetnik dr. Graziadio Luzzatto radi žaljenja potom tiska, je odnešana.

Pridejo pa še v tem zasedanju pred poroto Kerkoč, Žerjal, Louvier in Braulin, katerih toži državno pravdnštvo zaradi goljufije.

Dela na bohinjski železnici. — Pod Kostanjevico v Gorici so že začeli kopati predor in delajo se priprave tudi za druga dela. Po našem mestu kar mr-goli italijanskih delavcev. Tvrška Lenassi in tovariši se je zavezala jemati v delo v prvi vrsti domačine. Zdi se pa, da se ne bo posebno ozirala na to obvezo. Sicer smo pa še le pri začetku dela.

Zapri so Terezijo Jenk iz Logatca, ker ni imela s čim plačati kave, katero je popila v neki kavarni. Bila je že jedenkrat izgnana iz Gorice.

Izvozni trg. — Dne 24. t. m. so prodali na tukajšnjem izvoznem trgu 120 kvintalov črešenj po 36 K kvintal, 50 kg. jagod po 78 vinarjev kg., 180 kvintalov graha po 8 K kvintal, 5 kvintalov špargljev po 58 K kvintal, 6300 kvintalov krompirja po 7 K kvintal, 130 kvintalov hrušk po 22 K kvintal, 4 kvintale breskev po 52 K kvintal, 3 kvintale sliv po 32 K kvintal, 15 kvintalov grozdja sv. Ivana (ribesa) po 32 K kvintal, letošnjega fižola 150 kvintalov po 30 K kvintal.

Razpisana služba pisarja. — Pri ajdovskem sodišču je razpisana služba pisarja z dnino 2 K 40 v.

Najdeno kolo. — V nedeljo so našli na Placuti skoro novo kolo z znamko: Bock Holländer. Kolo se nahaja zdaj na policiji.

Odprti lekarni. — Jutri v nedeljo bodeta odprti lekarni Pontoni in Gironcoli.

Dobava usnja za mornarico. — Pri tukajšnji trgovski zbornici se nahaja razpis za dobavo usnja, katerega je doposlal mornariški oskrbovalni urad v Pulju. Kogar ta razpis zanima, ogleda si ga lahko natančneje pri trgovinski zbornici.

Most čez Sočo pri Barkl. — Po dokončanem kolavdiranju, je ta most od torke naprej izročen javnemu prometu.

Vabilo k veselici, katero priredi „Kat. slov. izobraževalno društvo v Dornbergu“ dne 5. julija na praznik sv. Cirila in Metoda točno ob 3 $\frac{1}{2}$ popoldne. Spored: 1. Pozdrav; 2. Ciril-Metodova himna, poje moški zbor izobraževalnega društva; 3. Sv. Ciril in Metod — pa današnji čas, govor; 4. Simon Gregorčič: Jefejeva prisega, deklamacija; 5. Vilhar: Bojna pjesma, poje moški zbor izobraž. društva; 6. Prolog; 7. Dr. Weissenhofer: Lurška pastirica, igra v 5. dejanjih. Vstopnina s l. sedežem 50 kr., z II. sedežem 40 kr., brez sedeža 20 kr., za otroke 5 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi o d b o r.

„Hranilnica in posojilnica“ v Mirnu bo imela izredni občni zbor dne 12. julija t. l. ob 4. uri popoldne v svojem prostoru h. štv. 94 s sledečim dnevnim redom: 1. Volitev načelstva; 2. Volitev računskega predlovalca in njegovega namestnika; 3. Sprememba pravil.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelma, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavitu po K 2. — avstr. velj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavitki za K 24.00 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je od-tisnjen na vsakem zavitu grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Zahvala.

Podpisani se tem potom prirčno zahvaljujemo vsem onim, ki so nam kakorkoli lajšali našo bol za časa bolezni in smrti predragega nam brata oziroma strica gospoda

Antona Batagelj

vikarja v Vedrijanu.

Pred vsem bodi zahvala veleč. g. župniku iz Biljane, ki je bolnika večkrat previdel s sv. zakramenti, prihitel k njemu kadar je le mogel ter blagodušno vodil cerkveno opravilo na dan pogreba; istotako izrekamo iskreno zahvalo vsej častiti duhovščini, ki ga je v bolezni obiskovala in tolažila in ki je danes v tako velikem številu prihitela od blizu in od daleč, da spremi svojega duhovnega sobrata na zadnji poti. Hvala tudi gg. pevcem pod vodstvom g. učitelja za lepi žalostinki pred hišo in na grobišču, hvala konečno vsem, ki so se pogreba v tako ogromnem številu udeležili.

V Vedrijanu, 24. jun. 1903.

Žalujoči ostali.

brestnih posojil jemlje posebni obzir na revnejše vinogradnike, kakor tudi, da se ni prestrogo pri presojevanju, ali bo mogel dotičnik v določenem času povrniti posojilo ali ne.

Dež. odbornik prof. Berbuč priznava, da se je dovolitev brezobrestnih posojil za l. 1901. in 1902. preveč zavlekla. Opaža pa, da ni bila to krivda deželne odbora, kateri je prošnje, katere mu je predložilo namestništvo, že v treh tednih rešil ter stavil svoje tozadevne predloge. Krivda zadeva torej drugo oblastnijo in ne deželni odbor. Kar se pa tiče zadnjih prošenj za brezobrestna posojila, pravi govornik, da se nahajajo iste v resnici še pri deželnem odboru. Kakor je namreč znano, je naš deželni zbor naročil deželnemu odboru, da izposluje pri vladi, da bi ista za brezobrestna posojila dovolila večji kredit, nego ga je dovolil deželni zbor. Po prej obstoječih določbah se je namreč vlada obvezala dovoliti iz državnih sredstev za brezobrestna posojila v svrhu obnove po trtni uši uničenih vinogradov ravno tako visoko svoto, kakoršno dovoljuje dotični deželni zbor. Ker pa ne dopušča v raznih deželah deželne finance, da bi deželni zbori dovoljevali večje svote v ta namen, bilo je o tem govora v državnem zboru in je vladni zastopnik v vinarskem državnozbornem odseku izjavil, da nima vlada nič proti resoluciji, s katero se je vlada pozivala, da bi v svrhu obnove po trtni uši uničenih vinogradov, dovoljevala kot brezobrestna posojila večje kredite, nego jih dovoljujejo z ozirom na njih finance posamezni deželni zbori. Z ozirom na to izjavo vladar za poročevalca v vinarskem državnozbornem odseku in z ozirom na naročilo deželne odbora, obrnil se je goriški deželni odbor že ponovno do vis. vlade, da bi za Goriško že za l. 1903. dovolila za brezobrestna posojila večji kredit nego ga je dovolil deželni zbor. Deželni zbor dovolil je namreč za brezobrestna posojila 20.000 K in ravno toliko jih, po dosednji navadi, v ta namen da država. Vsega skupaj je torej 40.000 K, dočim je pa prošnja za 77.000 K, prošnja namreč, ki so skoro vse opravilene. Potemtakem razvidi lahko vsakdo, da ima deželni odbor pristavljenju svojih predlogov jako težavno stališče. In ravno zato, da bi si to stališče olajšal, obrnil se je do visoke vlade, katera naj bi potrebnim vinogradnikom priskočila na pomoč z večjo svoto. Govornik pravi nadalje, da ni izgubljeno upanje, da bi se vlada že v najbližjem času ne ozrla na te razmere ter ustregla prošnjam deželne odbora. Ako se to zgodi, pravi govornik, ustregel bo deželni odbor skoro vsem prošencem, in če razdeliti bo moral pa le 40.000 K, koja svota mu je na razpolaganje. — S tem je hotel govornik, kot deželni odbornik, opravičiti deželni odbor, ki ni še dosedaj rešil prošenj za

— „Še eno vprašanje. Kaj je geometrična progresija?“

O, seveda tudi sedaj nič.

— „Vi ste nemarnež, ki bi lahko kaj storili, a brigate se za vse drugo bolj, kakor za šolo,“ zagrmel je še name in drugi so mu pritrdjevali in lasje njegovi so prikimali na visokem čelu.

Sinus x cosinus 3!!

Kakor peklenke pošasti so začeli lesti okoli mene, pihali so proti meni svojo matematično sapo in se režali kakor neresena jednačba —

Stopal sem nazaj, nazaj....

— Proč od mene, pošasti, proč!

Zamahnil sem z rokami, zadaj pa sem telebil na tla, spotakniviši se ob rastočo progresijo —

— „Kedó, kedó se premetuje tu po cestnih jarkih,“ zadonel mi je znan glas na ušesa in kmalu je stal pri meni mož, ki čez luno gleda, toraj vse vidi, četudi je ravno mlaj. Malo se mi je začelo svitati in polagoma sem se zavedel — — — — —

Drugi dan smo maturirali in popadali vsi, seveda zopet le v

brezobrestna posojila za l. 1903. ter ni še stavil namestništvu tozadevnih svojih predlogov.

Ko je shod vzel ta pojasnila nazonanje, postavil je predsednik tozadevno resolucijo na glasovanje in je bila soglasno in z odobravanjem vsprejeta.

(Dalje pride.)

Dogodki na Srbskem.

Ob določeni uri pripeljal se je s svojim spremstvom srbski kralj Peter I. na Dunaj v torek okolo 1. ure popoldne. Na kolodvoru zapadne železnice pričakovali so kralja srbski in hrvaški vseučiliščniki, vse polno drugih Srbov, stanovalcev na Dunaju, posebno mnogo gospa in drugega občinstva. Pozdravili so kralja župan beligradski ter par vseučiliščnikov. Posebno so povdarjali v svojih govorih udanost in zvestobo do novega kralja, ter opominjali k slogi vseh Slovanov. Kralj je na te ogovore odgovarjal sicer kratko, a prisrčno. Po kratkem odmoru se je kralj odpeljal z Dunaja. Ostali srbski in hrvaški dijaki so se pa potem zbrali v neki kolodvorski dvorani. Govorila sta tu eden srbski in eden hrvaški vseučiliščnik. V svojih govorih sta proslavljala v imenu svojih tovarišev srbsko vojsko ter posebno zadnji njen patriotični čin. Objednem pa sta protestirala proti vsakemu vmešavanju v notranje srbske zadeve od strani drugih držav....

V sredo predpoludne dospel je kralj ob določenem času v Beligrad. Pričakovala ga je na kolodvoru velika množica naroda iz mesta in z dežele. Navzoči so bili vsi cerkveni, civilni in vojaški dostojanstveniki. Od zastopnikov drugih držav udeležila sta se vsprejema le ruski in avstrijski zastopnik. Vsi drugi zastopniki inozemskih držav ostali so doma. Dočim je angleški zastopnik celó zapustil Beligrad. Ko so se odprla vrata železniškega voza, v katerem se je pripeljal kralj, zaigrala je godba himno Karadjordjevičev, himno, katere ni bilo čuti v Srbiji že pol stoletja. Velikanska množica pozdravila je nato kralja z urnebesnimi živio-klici in z mahanjem robov in klobovk. Potem je kralj izstopil iz voza ter se podal nasproti zbranim dostojanstvenikom ter jim podal roko. Nagovoril ga je prvi v kratkem, a jedernaten in v navdušenem govoru ministerski predsednik Avakumović. Kralj zahvalil se je na tem pozdravu ter izpregovoril sledeče besede: „Gospodje ministri! Prepričan sem, da Vam je popolnoma umevno, da je ta trenotek, ko zamorem čez 45 let zopet stopiti na tla svoje preljubljene domovine, za me prevesel trenotek. Ko pa napolnjujejo od jedne strani moje srce ti veseli občutki, napolnjujeta ga od druge strani čut hvalečnosti do Boga in pa čut dolžnosti do svojega naroda, katero mi nalaga moja kraljeva čast. Dolžnost me tudi veže, da izrekam Vam, gospod min. pred., kakor tudi Vašim tovarišem svoje priznanje. Gospodje ministri! Vršili ste svojo dolžnost nasproti naši domovini, kakor so to zahtevale njene koristi. Storili ste pa s tem tudi meni uslugo in veseli me jako, da se Vam zamorem na tem pri ti priliki zahvaliti.“ Na to je pozdravil kralja beligradski župan in mu ponudil po stari slovanski navadi kruha in soli. Odgovarjajoč na županov pozdrav je rekel kralj, da ne bo opustil ničesar, in da bo vedno delal nato, da postane Beligrad vredno središče Srbstva. Končal pa je svoj govor z besedami: „Bog mi pomagaj pri vsem tem“. Nato je pozdravil kralj ruskega in avstrijskega zastopnika. Nekateri trdijo, da je bil pozdrav nasproti ruskemu zastopniku prisrčnejši, nego je bil oni nasproti avstrijskemu. Ko je kralj stopil na voz, zaorili so zopet gromoviti živio-klici in topovi so začeli grmeti. Množici, katera je videla te dni na raznih krajih izpostavljeno kraljevo sliko, katera pa predstavlja kralja deset let mlajšega nego je danes, zdelo se je nekoliko čudno, ko ga je zagledala danes s sivo brado, a vendarle z odločnim pogledom. Kralj je odzdravljajal pozdravom naroda, prisrčno smehljaje se mu na vojaški način in je napravil na narod jako ugoden vtis. Kralj se je peljal najprej v katedralno cerkev mimo konaka. Pred cerkvijo so čakali kralja oni, ki so se udeležili vojske leta 1876. Katedralna cerkev prenapolnila se je kmalu tako, da niso v nji niti povabljeni našli mesta. Po zahvalni pesmi, odpeljal se je kralj v konak, kamor je dospel točno ob 11. uri. Povsodi, koder se je vozil, se je množica trla, da bi od blizu videla novega kralja ter ga pozdravila. Ko se je kralj nekoliko odpočil, začeli so vsprejemi, ki so trajali jedno uro. Med tem časom se je zbrala okolo konaka neštevilna množica ljudstva, ki je čakala bližajočemu kralju: Živio

naš kralj Peter I., živila Srbija! Kakor smo že omenjali, bilo je mesto jako lepo okrašeno, a dež, ki je zadnje dni v Beligradu neprestano lil, napravil je jako mnogo škode in je bil kriv, da je imela tudi vsprejemna slavnost nekaj melanholičen izraz. Ko je namreč dospel kralj v Beligrad, ni sicer lilo in je takrat celo solnce poškililo skozi temne oblake, kakor da bi iz radovednosti tudi ono hotelo videti kralja Petra I., ko stopi na srbska tla, ali temni oblaki so se vedno kopičili in grozili in bila je poleg tega tudi temperatura jako hladna.

Popoldne ob 4^{1/2} uri peljal se je kralj po mestu v odprti kočiji v spremstvu svojega adjutanta, a brez vojaškega spremstva. Peljal se je po glavnih mestnih ulicah, koder ga je narod spoštljivo pozdravljajal. Na večer bile so vse hiše razsvetljene. Po vseh ulicah bilo je jako živahno. Okolo 9. ure priredilo je kralju dijaštvo velikansko bakhano, katere so se v svojih narodnih nošah udeležili tudi kmetje z dežele. Ko se je ustavil sprevod pred kraljevim dvorcem, prikazal se je kralj z nekimi ministri na balkonu. Ko je množica ugledala kralja na balkonu, zaorila je: Živio kralj Peter I! Bakhade se je udeležilo tudi več pevskih društev, ki so zapela pod balonom nekatere patriotične pesmi. Neki dijak govoril je kratek govor. Kralj je na ta govor odgovoril ter rekel med drugim, da hoče ostati vedno zvest tradicijam svojih pradedov in opri na trde izkušnje, katere je moral prestat v 45 letih svojega prognanstvo, posvetil bode vse svoje moči koristim in napredku svojega naroda. Ko so pevci zapeli še nekaj zborov, se je kralj umaknil z balkona. Množica se je potem razšla. Polkovnik Nasić, ki je spremljal v kočiji kralja po mestu, bil je adjutant kralja Aleksandra.

Jako ugoden utis je napravilo na narod dejstvo, da se je kralj vozil po mestu brez vojaškega spremstva.

Kralj je prisegel v četrtek. Besedilo njegove prisige je to-le: „Jaz, Peter Karadjordjevič prisegam o priliki, ko stopam na prestol srbskega kraljestva ter prevzemam kraljevo oblast, Bogu Vsemogočemu ter na vse, kar mi je na svetu najljubšega in najsvetejšega, da hočem varovati neodvisnost Srbije in skupnost državne uprave. Prisegam dalje, da se ne dotaknem državne ustave, da bodem vladal ustavno in na podlagi zakonov. Prisegam tudi, da bodem obrnjeno vse moje dejanje in nehanje jedino le v blagor naroda. Ko tako slovesno prisegam pred Bogom in pred svojim narodom, kličem za pričo Boga, pred katerega sodnim prestolom bodem moral obračunati. Tako mi Bog pomagaj. Amen.“

Prisega se je vršila v skupščini ob 9. uri in pol predpoludne. Bili so navzoči vsi poslanci. Galerije pa so bile prenapolnjene. Kralj je bil oblečen v generalski uniformi. Pred prisego odmolil je arhimandrit neko molitvico, potem pa je čital kralju prisego, katero je kralj ponavljal besedo za besedo. Držal je med tem časom roki na sv. pismu. Po prisegi odpeljal se je kralj k pregledu vojaštva. Množica pozdravljajala je navdušeno. Pri pregledovanju vojaštva bila sta navzoča tudi ruski in avstrijski zastopnik. Kralj je jezdil na belem konju in pravijo, da je izvrsten jahač. Vojaška parada obnesla se je izvrstno.

Popoldne bila je ljudska veselica v Topčideru. Kralj pripeljal se je tudi tje brez vojaškega spremstva. Bilo je tam zbranega na tisoče in tičočega naroda. Bili so tam tudi kmetje iz Stare Srbije in iz Makedonije. Narod je kralja navdušeno pozdravljajal. Bila je to prava pravcata narodna veselica, pri kateri ni smel seveda izostati narodni ples „Kolo“. Kralj je stopil iz kočije ter se podal med ljudstvo in se tam z njim pogovarjal. Pridobil si je hkratu vsa srca naroda. Kmetje rekali so: Hvala Bogu, da smo vdobili zopet jenenkrat pravega srbskega kralja. — Na večer bila je slavnostna gledališka predstava, katere se je udeležil tudi kralj v spremstvu ministrov. Bila sta navzoča tudi ruski in avstrijski zastopnik.

Provizorično ministerstvo podalo je kralju svojo ostavko, katero je kralj tudi sprejel. Poveril pa je dosedanjega ministerskega preds. Avakumovića, da sestavi novo ministerstvo. Avakumović je predlagal kralju vse dosedanje ministre, čemur je kralj pritrdil.

Kralj je izdal na narod poseben manifest. — Pomilostil je vse politične zločince ter znižal kazni onim, ki so bili obsojeni zaradi navadnih zločinov.

O zarotnikih prihajajo med svet razne vesti. Navadno so take vesti le gole izmišljotine časnikarskih poročevalcev, od katerih hoče vsak več vedeti. Tako poročajo nekateri listi, da se mnogo zarotnikov sramuje svojega dejanja in da je mnogo njih začela vest hudo nadle-

govati. Raznesla se je celó govorica, da je petorica zarotnikov že znorela. Tudi se govori, da se je podalo te dni več zarotnikov v kapelo, v kateri se nahajati rakvi umorjenega kralja in kraljice, ter da so tam bridko jokali.

Politični pregled.

Državni zbor.

Danes je dunajski uradni list najbrže objavil cesarski patent, s katerim se državnozbornsko zasedanje odgodi. V torek, ko je imel priti na dnevni red v poslanski zbornici proračunski provizorij, začeli so Čehi obstruirati. Stavljениh je bila namreč cela vrsta interpelacij, ki so se morale vse prečitati. Potem bi prišli na vrsto nujni predlogi. Zato pa je bila za sredo popoldne sklicana še jedna seja, v kateri so se izvršile volitve v delegacije. Ko se je to zgodilo, naznanil je predsednik, da dobe poslanci vabila k prihodnji seji na dom. Danes pa je, kakor smo že zgoraj omenili, državnozbornsko zasedanje odgodeno, do kedar se sicer še ne ve, a najbrže do jeseni. Med tem časom pa bode pel par. 14 Nemci se v svoji hinavščini hudo jeze nad Čehi, češ, da so Čehi vsega tega krivi, dočim so popolnoma prepričani, da so bili Čehi vedno pripravljeni opustiti obstrukcijo, ako bi Nemci pokazali le količjak volje, da hočejo pustiti živeti poleg sebe tudi druge. Ker pa niso hoteli tega storiti in so Čehi mnenja, da imajo tudi oni pravico do življenja in sicer prav tako, kakor Nemci, zgodilo se je to, kar se je zgodilo. Sicer so pa dogodki na Ogrskem pokazali, da zadobé stranke še le takrat v naši državi pravico, ko se prav nič ne brigajo za državne potrebe, marveč take potrebe odločno in brezobzirno zanikajo.

Gosposka zbornica.

V sredo je gosposka zbornica vsprejela v vseh treh branjih zakonska načrta glede odprave uradniških kavcij in pa glede lokalnih železnic. Potem se je vršila volitev v delegacije.

Ministrska kriza na Ogrskem.

Min. kriza na Ogrskem se bliža svojemu koncu. Cesar je namreč naročil grofu Khuenu Hedervaryju, da sestavi novo ministerstvo in Khuen Hedervary predloži najbrže še danes cesarju listo novih ministrov. S tem bila bi torej ogrska ministrska kriza končana. Pa kako? Vlada je namreč popolnoma kaptulirala pred ogrsko obstrukcijo in pred Košutovci. Grof Khuen Hedervary pokloniti se je moral Košutovcem in jim obljubiti, da se novi vojaški zakonski načrt odpravi z dnevnega reda. Večjega poraza vlade pred ogrsko parlamentarno opozicijo si pač ne moremo misliti. Stari smo, stari in starost je slabost.

Dogodki na Hrvaškem.

Hrvaški sabor je v svoji četrtkovi seji dovolil šestmesečni proračunski provizorij. V isti seji je sabor vsprejel tudi poročilo pravnega odseka o predlogu, da se odpravi zakon, pa katerem so se obravnavale tiskovne pravde pred porotniki. Sabor je tudi sprejel predlog, s katerim se pozivlje vlada, da odpravi IV. in XIV. paragraf dosedanjega tiskovnega zakona, da se na ta način onemogoči izdajanje opozicijskih časnikov.

V Pregradu nastali so v sredo hudi nemiri. Na tisoče naroda se je pobunilo. Odšlo je tje vojaštvo.

V četrtek je bila končana kazenska obravnava, ki se je vršila proti raznim osebam, ki so se udeležile znanih izgradov v Zaprješću. Šest oseb je bilo oproščenih, ostale bile so obsojene na ječo od dveh pa do dvanajstih mesecev. Toženi so bili zaradi žuganja in zaradi upora.

Iz Zagreba poročajo, da je v noči med 23. in 24. t. m. udrlo v Ludbreg 3000 oboroženih kmetov, kateri so naskočili občinski urad in tam vse uničili. Veliki župan Rubido Zichy je pretil, da odstopi, ako se tudi v tem okraju ne proglasi nagla sodba. Iz Zagreba sta odšla v Ludbreg dva eskadrona konjenikov in en batalijon pešev.

Korespondenčni urad brzojavlja iz Zagreba, da je tudi v Pregradi navstal upor, katerega se udeležuje na tisoče kmetov. Trdi v Pregradi je odposlano vojaštvo.

Ožje volitve na Nemškem.

Tudi pri ožih volitvah na Nemškem pridobili so socialci več mandatov. Dočim je sedelo v nemškem državnem zboru dosedaj 58 socialcev, sedelo jih bo odslej 83.

Italijanska ministerska kriza.

Italijanska ministerska kriza je rešena s tem, da sta izstopila iz ministerstva minister za notranje zadeve Giolitti in pa mornarični minister Bettolo. Zadeve notranjega ministerstva vodil bo ministerski predsednik Zanardelli, dočim bo

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo. Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, luštilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klate, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, žel. cevi itd. Od sedaj vsakomur po zopet zdatno znižanih cenah! Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škrinje za led, stroje za sladoleđ, priprave za izdelovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo, kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za živino, tehtnice na drog, steberske tehtnice, namizne tehtnice, decimalne tehtnice; želežno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kleparje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke!

Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno.

Prekupcem in agentom posebne prednosti!

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler,

Dunaj III., Erdbergstrasse šte. 12.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

Leop. Reja,
gostilničar „Pri Golobu“

na voglu ulice Morelli.

Priporoča pristna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mrzlimi in gorkimi jedili.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Naznanilo.

Udano podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je prešel staro, vsem dobro znano gostilno

„Pri treh kronah“

v Gorici, Gosposka ulica št. 12, katero je po najugodnejših zahtevah popolnoma prenovil.

Toči raznovrstna do- mača in ptuja vina ter Pilsensko in Dreherjevo pivo. Izborna kuhinja, toč- na postrežba po smernih cenah.

Za mnogobrojno obiskovanje priporoča se vsem spoštovanjem

F. Baumgarten,
gostilničar.

Nova zaloga pristnih vin.

Andrej Abuja,

v Gorici, Križne ulice (Via della Croce) šte. 4,

priporoča zasebnikom, krčmarjem in drugim svojo zalogo belih in črnih vin po zmernih cenah. Dostavlja na dom in razpošilja po železnici v sodih po 56 litrov naprej. — Na zahtevo pošilja tudi uzorce. — Postrežba poštena in točna.

V odlikovanem fotografskem atelije-u

Anton Jerkič,

v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

drugo nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem stilu in neprekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanje krajevnih in drugih razglednic, ki so priznane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič,
fotograf.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

„Janus“ vzajemna zavarovalnica za življenje in rente na Dunaju.

Podružnica:

Trst, Corsia Stadion 16.

Agentura:

Gorica, Semeniške ulice 3.

Posnetek:

Stanje zavarovanj s 1. jan. 1902	39.949	police	K 102,275.554-86	glavnice
Dohodki brutto (kosmati)	9.709	„	19,001-082-67	„
„ netto (čisti)	8.663	„	15,986.625-32	„
Stanje večje za 1. 1902.	48.612	„	118,262.180-18	„
Izdatki	6.039	„	14,007.056-37	„
Konečno stanje 31. dec. 1902.	42.573	„	104,255.123-81	„

„Krojaška

zadruga“

Gorica,

Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izberi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chifona in prtenine, hlačevine, volnene odeje, koftov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostale blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštne prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

brestnih posojil jemlje posebni obzir na revnejše vinogradnike, kakor tudi, da se ni prestrogo pri presojevanju, ali bo mogel dotičnik v določenem času povrniti posojilo ali ne.

Dež. odbornik prof. Berbuč priznava, da se je dovolitev brezobrestnih posojil za l. 1901. in 1902. preveč zavlekla. Opaža pa, da ni bila to krivda deželne odbora, kateri je prošnje, katere mu je predložilo namestništvo, že v treh tednih rešil ter stavil svoje tozadevne predloge. Krivda zadeva torej drugo oblastnijo in ne deželni odbor. Kar se pa tiče zadnjih prošenj za brezobrestna posojila, pravi govornik, da se nahajajo iste v resnici še pri deželnem odboru. Kakor je namreč znano, je naš deželni zbor naročil deželnemu odboru, da izposluje pri vladi, da bi ista za brezobrestna posojila dovolila večji kredit, nego ga je dovolil deželni zbor. Po prej obstoječih določbah se je namreč vlada obvezala dovoliti iz državnih sredstev za brezobrestna posojila v svrhu obnove po trtni uši uničenih vinogradov ravno tako visoko svoto, kakoršno dovoljuje dotični deželni zbor. Ker pa ne dopuščajo v raznih deželah deželne finance, da bi deželni zbori dovoljevali večje svote v ta namen, bilo je o tem govora v državnem zboru in je vladni zastopnik v vinarskem državnozbornem odseku izjavil, da nima vlada nič proti resoluciji, s katero se je vlada pozivala, da bi v svrhu obnove po trtni uši uničenih vinogradov, dovoljevala kot brezobrestna posojila večje kredite, nego jih dovoljujejo z ozirom na njih finance posamezni deželni zbori. Z ozirom na to izjavo vladnega poročevalca v vinarskem državnozbornem odseku in z ozirom na naročilo deželne zbornice, obrnil se je goriški deželni odbor že ponovno do vis. vlade, da bi za Goriško že za l. 1903. dovolila za brezobrestna posojila večji kredit nego ga je dovolil deželni zbor. Deželni zbor dovolil je namreč za brezobrestna posojila 20.000 K in ravno toliko jih, po dosednji navadi, v ta namen da država. Vsega skupaj je torej 40.000 K, dočim je za prošnje za 77.000 K, prošnje namreč, ki so skoro vse opravljene. Potemtakem razvidi lahko vsakdo, da ima deželni odbor pri stavljenju svojih predlogov jako težavno stališče. In ravno zato, da bi si to stališče olajšal, obrnil se je do visoke vlade, katera naj bi potrebnim vinogradnikom priskočila na pomoč z večjo svoto. Govornik pravi nadalje, da ni izgubljeno upanje, da bi se vlada že v najbližjem času ne ozrla na te razmere ter ustregla prošnjam deželne odbora. Ako se to zgodi, pravi govornik, ustregel bo deželni odbor skoro vsem prošnjam, in če razdeliti bo moral pa le 40.000 K, koja svota mu je na razpolaganje. — S tem je hotel govornik, kot deželni odbornik, opravičiti deželni odbor, ki ni še dosedaj rešil prošnje za

— „Še eno vprašanje. Kaj je geometrična progresija?“

O, seveda tudi sedaj nič.

— „Vi ste nemarnež, ki bi lahko kaj storili, a brigate se za vse drugo bolj, kakor za šolo,“ zagrmel je še name in drugi so mu pritrdjevali in lasje njegovi so prikimali na visokem čelu.

Sinus x cosinus 3!!

Kakor peklenke pošasti so začeli lesti okoli mene, pihali so proti meni svojo matematično sapo in se režali kakor neresena jednoba —

Stopal sem nazaj, nazaj....

— Proč od mene, pošasti, proč!

Zamahnil sem z rokami, zadaj pa sem telebil na tla, spotakniviši se ob rastočo progresijo —

— „Kedó, kedó se premetuje tu po cestnih jarkih,“ zadonel mi je znan glas na ušesa in kmalu je stal pri meni mož, ki čez luno gleda, toraj vse vidi, četudi je ravno mlaj. Malo se mi je začelo svitati in polagoma sem se zavedel — — — —

Drugi dan smo maturirali in popadali vsi, seveda zopet le v

brezobrestna posojila za l. 1903. ter ni še stavil namestništvu tozadevnih svojih predlogov.

Ko je shod vzel ta pojasnila nazonanje, postavil je predsednik tozadevno resolucijo na glasovanje in je bila soglasno in z odobravanjem vsprejeta.

(Dalje pride.)

Dogodki na Srbskem.

Ob določeni uri pripeljal se je s svojim spremstvom srbski kralj Peter I. na Dunaj v torek okolo 1. ure popoldne. Na kolodvoru zapadne železnice pričakovali so kralja srbski in hrvaški vseučiliščniki, vse polno drugih Srbov, stanovalcev na Dunaju, posebno mnogo gospa in drugega občinstva. Pozdravili so kralja župan beligradski ter par vseučiliščnikov. Posebno so povdarjali v svojih govorih udanost in zvestobo do novega kralja, ter opominjali k slogi vseh Slovanov. Kralj je na te odgovore odgovarjal sicer kratko, a prisrčno. Po kratkem odmoru se je kralj odpeljal z Dunaja. Ostali srbski in hrvaški dijaki so se pa potem zbrali v neki kolodvorski dvorani. Govorila sta tu eden srbski in eden hrvaški vseučiliščnik. V svojih govorih sta proslavljala v imenu svojih tovarišev srbsko vojsko ter posebno zadnji njen patrijotični čin. Objednem pa sta protestirala proti vsakemu vmešavanju v notranje srbske zadeve od strani drugih držav....

V sredo popoldne došel je kralj ob določnem času v Beligrad. Pričakovala ga je na kolodvoru velikanska množica naroda iz mesta in z dežele. Navzoči so bili vsi cerkveni, civilni in vojaški dostojanstveniki. Od zastopnikov drugih držav udeležila sta se vsprejema le ruski in avstrijski zastopnik. Vsi drugi zastopniki inozemskih držav ostali so doma, dočim je angleški zastopnik celó zapustil Beligrad. Ko so se odprla vrata železniškega voza, v katerem se je pripeljal kralj, zaigrala je godba himno Karadjordjevičev, himno, katere ni bilo čuti v Srbiji že pol stoletja. Velikanska množica pozdravila je nato kralja z urnebesnimi živio-klici in z mahanjem robcem in klobukov. Potem je kralj izstopil iz voza ter se podal nasproti zbranim dostojanstvenikom ter jim podal roko. Nagovoril ga je prvi v kratkem, a jedernatem in v navdušenem govoru ministerski predsednik Avakumović. Kralj zahvalil se je na tem pozdravu ter izpregovoril sledeče besede: „Gospodje ministri! Prepričan sem, da vam je popolnoma umevno, da je ta trenutek, ko zamorem čez 45 let zopet stopiti na tla svoje preljubljene domovine, za me prevesel trenutek. Ko pa napolnjujejo od jedne strani moje srce ti veseli občutki, napolnjujeta ga od druge strani čut hvalečnosti do Boga in pa čut dolžnosti do svojega naroda, katero mi nalaga moja kraljeva čast. Dolžnost me tudi veže, da izrekam vam, gospod min. pred., kakor tudi Vašim tovarišem svoje pripoznanje. Gospodje ministri! Vršili ste svojo dolžnost nasproti naši domovini, kakor so to zahtevale njene koristi. Storili ste pa s tem tudi meni uslugo in veseli me jako, da se vam zamorem na tem pri tej priliki zahvaliti.“ Na to je pozdravil kralja beligradski župan in mu ponudil po stari slovanski navadi kruha in soli. Odgovarjajoč na županov pozdrav je rekel kralj, da ne bo opustil ničesar, in da bode vedno delal nato, da postane Beligrad vredno središče Srbstva. Končal pa je svoj govor z besedami: „Bog mi pomagaj pri vsem tem“. Nato je pozdravil kralj ruskega in avstrijskega zastopnika. Nekateri trdijo, da je bil pozdrav nasproti ruskemu zastopniku prisrčnejši, nego je bil oni nasproti avstrijskemu. Ko je kralj stopil na voz, zaorili so zopet gromoviti živio-klici in topovi so začeli grmeti. Množici, katera je videla te dni na raznih krajih izpostavljeno kraljevo sliko, katera pa predstavlja kralja deset let mlajšega nego je danes, zdelo se je nekoliko čudno, ko ga je zagledala danes s sivo brado, a vendarle z odločnim pogledom. Kralj je odzdravljaval pozdravom naroda, prisrčno smehljaje se mu na vojaški način in je napravil na narod jako ugoden vtis. Kralj se je peljal najprej v katedralno cerkev mimo konaka. Pred cerkvijo so čakali kralja oni, ki so se udeležili vojske leta 1876. Katedralna cerkev prenapolnila se je kmalu tako, da niso v nji niti povabljeni našli mesta. Po zahvalni pesmi, odpeljal se je kralj v konak, kamor je došel točno ob 11. uri. Povsodi, koder se je vozil, se je množica trla, da bi od blizu videla novega kralja ter ga pozdravila. Ko se je kralj nekoliko odpočil, začeli so vsprejemi, ki so trajali jedno uro. Med tem časom se je zbrala okolo konaka naštevila množica ljudstva

naš kralj Peter I., živila Srbija! Kakor smo že omenjali, bilo je mesto jako lepo okrašeno, a dež, ki je zadnje dni v Beligradu neprestano lil, napravil je jako mnogo škode in je bil kriv, da je imela tudi vsprejemna slavnost nekaj melanholičen izraz. Ko je namreč došel kralj v Beligrad, ni sicer lilo in je takrat celo solnce poškililo skozi temne oblake, kakor da bi iz radovednosti tudi ono hotelo videti kralja Petra I., ko stopi na srbska tla, ali temni oblaki so se vedno kopičili in grozili in bila je poleg tega tudi temperatura jako hladna.

Popoldne ob 4 $\frac{1}{2}$ uri peljal se je kralj po mestu v odprti kočiji v spremstvu svojega adjutanta, a brez vojaškega spremstva. Peljal se je po glavnih mestnih ulicah, koder ga je narod spoštljivo pozdravljaval. Na večer bile so vse hiše razsvetljene. Po vseh ulicah bilo je jako živahno. Okolo 9. ure priredilo je kralju dijaštvo velikansko bakljado, katere so se v svojih narodnih nošah udeležili tudi kmetje z dežele. Ko se je ustavil sprevod pred kraljevim dvorcem, prikazal se je kralj z nekimi ministri na balkonu. Ko je množica ugledala kralja na balkonu, zborila je: Živio kralj Peter I! Bakljade se je udeležilo tudi več pevskih društev, ki so zapela pod balkonom nekatere patrijotične pesmi. Neki dijak govoril je kratek govor. Kralj je na ta govor odgovoril ter rekel med drugim, da hoče ostati vedno zvest tradicijam svojih pradedov in opri na trde izkušnje, katere je moral prestat v 45 letih svojega prognanstva, posvetil bode vse svoje moči koristim in napredku svojega naroda. Ko so pevci zapeli še nekaj zborov, se je kralj umaknil z balkona. Množica se je potem razšla. Polkovnik Nasić, ki je spremljal v kočiji kralja po mestu, bil je adjutant kralja Aleksandra.

Jako ugoden utis je napravilo na narod dejstvo, da se je kralj vozil po mestu brez vojaškega spremstva.

Kralj je prisegel v četrtek. Besedilo njegove prisige je to-le: „Jaz, Peter Karadjordjevič prisegam o priliki, ko stopam na prestol srbskega kraljestva ter prevzamam kraljevo oblast, Bogu Vsemogočemu ter na vse, kar mi je na svetu najljubšega in najsvetejšega, da hočem varovati neodvisnost Srbije in skupnost državne uprave. Prisegam dalje, da se ne dotaknem državne ustave, da bodem vladal ustavno in na podlagi zakonov. Prisegam tudi, da bode obrnjeno vse moje dejanje in nehanje jedino le v blagor naroda. Ko tako slovesno prisegam pred Bogom in pred svojim narodom, kličem za pričo Boga, pred katerega sodnim prestolom bodem moral obračunati. Tako mi Bog pomagaj. Amen“.

Prisega se je vršila v skupščini ob 9. uri in pol popoldne. Bili so navzoči vsi poslanci. Galerije pa so bile prenapolnjene. Kralj je bil oblečen v generalski uniformi. Pred prisego odmolil je arhimandrit neko molitvico, potem pa je čital kralju prisego, katero je kralj ponavljal besedo za besedo. Držal je med tem časom roki na sv. pismu. Po prisegi odpeljal se je kralj k pregledu vojaštva. Množica pozdravljala je navdušeno. Pri pregledovanju vojaštva bila sta navzoča tudi ruski in avstrijski zastopnik. Kralj je jezdil na belem konju in pravijo, da je izvrsten jahač. Vojaška parada obnesla se je izvrstno.

Popoldne bila je ljudska veselica v Topčideru. Kralj pripeljal se je tudi tje brez vojaškega spremstva. Bilo je tam zbrana na tisoče in tisoče naroda. Bili so tam tudi kmetje iz Stare Srbije in iz Macedonije. Narod je kralja navdušeno pozdravljaval. Bila je to prava pravcata narodna veselica, pri kateri ni smel seveda izostati narodni ples „Kolo“. Kralj je stopil iz kočije ter se podal med ljudstvo in se tam z njim pogovarjal. Pridobil si je kmalu vsa srca naroda. Kmetje rekali so: Hvala Bogu, da smo vdobili zopet jedenkrat pravega srbskega kralja. — Na večer bila je slavnostna gledališka predstava, katere se je udeležil tudi kralj v spremstvu ministrov. Bila sta navzoča tudi ruski in avstrijski zastopnik.

Provizorično ministerstvo podalo je kralju svojo ostavko, katero je kralj tudi sprejel. Poveril pa je dosedanjega ministerskega preds. Avakumovića, da sestavi novo ministerstvo. Avakumović je predlagal kralju vse dosedanje ministre, čemur je kralj pritrdil.

Kralj je izdal na narod poseben manifest. — Pomilostil je vse politične zločince ter znižal kazni onim, ki so bili obsojeni zaradi navadnih zločinov.

O zarotnikih prihajajo med svet razne vesti. Navadno so take vesti le gole izmišljotine časnikarskih poročevalcev, od katerih hoče vsak več vedeti. Tako poročajo nekateri listi, da se mnogo zarotnikov spopada s svojimi delci in da

govati. Raznesla se je celó govorica, da je petorica zarotnikov že znorela. Tudi se govori, da se je podalo te dni več zarotnikov v kapelo, v kateri se nahajati rakvi umorjenega kralja in kraljice, ter da so tam bridko jokali.

Politični pregled.

Državni zbor.

Danes je dunajski uradni list najbrže objavil cesarski patent, s katerim se državnozbornsko zasedanje odgodi. V torek, ko je imel priti na dnevi red v poslanski zbornici proračunski provizorij, začeli so Čehi obstruirati. Stavljениh je bila namreč cela vrsta interpelacij, ki so se morale vse prečitati. Potem bi prišli na vrsto nujni predlogi. Zato pa je bila za sredo popoldne sklicana še jedna seja, v kateri so se izvršile volitve v delegacije. Ko se je to zgodilo, naznanil je predsednik, da dobe poslanci vabila k prihodnji seji na dom. Danes pa je, kakor smo že zgoraj omenili, državnozbornsko zasedanje odgodjeno, do kdaj se sicer še ne ve, a najbrže do jeseni. Med tem časom pa bode pel par. 14. Nemci se v svoji hinavščini hudo jeze nad Čehi, češ, da so Čehi vsega tega krivi, dočim so popolnoma prepričani, da so bili Čehi vedno pripravljeni opustiti obstrukcijo, ako bi Nemci pokazali le količjak volje, da hočejo pustiti živeti poleg sebe tudi druge. Ker pa niso hoteli tega storiti in so Čehi mnenja, da imajo tudi oni pravico do življenja in sicer prav tako, kakor Nemci, zgodilo se je to, kar se je zgodilo. Sicer so pa dogodki na Ogrskem pokazali, da zadobé stranke še le takrat v naši državi pravico, ko se prav nič ne brigajo za državne potrebe, marveč take potrebe odločno in brezobzirno zanikajo.

Gosposka zbornica.

V sredo je gosposka zbornica vsprejela v vseh treh branjah zakonska načrta gledé odprave uradniških kavcij in pa gledé lokalnih železnic. Potem se je vršila volitev v delegacije.

Ministrska kriza na Ogrskem.

Min. kriza na Ogrskem se bliža svojemu koncu. Cesar je namreč naročil grofu Khuenu Hedervaryju, da sestavi novo ministrstvo in Khuen Hedervary predloži najbrže še danes cesarju listo novih ministrov. S tem bila bi torej ogrska ministrska kriza končana. Pa kako? Vlada je namreč popolnoma kapitulirala pred ogrsko obstrukcijo in pred Košutovci. Grof Khuen Hedervary pokloniti se je moral Košutovcem in jim obljubiti, da se novi vojaški zakonski načrt odpravi z dnevnega reda. Večjega poraza vlade pred ogrsko parlamentarno opozicijo si pač ne moremo misliti. Stari smo, stari in starost je slabost.

Dogodki na Hrvatskem.

Hrvatski sabor je v svoji četrtkovi seji dovolil šestmesečni proračunski provizorij. V isti seji je sabor vsprejel tudi poročilo pravnega odseka o predlogu, da se odpravi zakon, pa katerem so se obravnavale tiskovne pravde pred porotniki. Sabor je tudi sprejel predlog, s katerim se pozivlje vlada, da odpravi IV. in XIV. paragraf dosedanjega tiskovnega zakona, da se na ta način onemogoči izdajanje opozicijskih časnikov.

V Pregradi nastali so v sredo hudi nemiri. Na tisoče naroda se je pobunilo. Odslo je tje vojaštvo.

V četrtek je bila končana kazenska obravnava, ki se je vršila proti raznim osebam, ki so se udeležile znanih izgrediv v Zaprešiću. Šest oseb je bilo oproščenih, ostale bile so obsojene na ječo od dveh pa do dvanajstih mesecev. Toženi so bili zaradi žuganja in zaradi upora.

Iz Zagreba poročajo, da je v noči med 23. in 24. t. m. udrl v Ludbreg 3000 oboroženih kmetov, kateri so naskočili občinski urad in tam vse uničili. Veliki župan Rubido Zichy je pretil, da odstopi, ako se tudi v tem okraju ne proglasi nagla sodba. Iz Zagreba sta odšla v Ludbreg dva eskadrona konjenikov in en batalijon pešcev.

Korespondenčni urad brzojavlja iz Zagreba, da je tudi v Pregradi navstal upor, katerega se udeležuje na tisoče kmetov. Tudi v Pregradi je odposlano vojaštvo.

Ožje volitve na Nemškem.

Tudi pri ožih volitvah na Nemškem pridobili so socialci več mandatov. Dočim je sedelo v nemškem državnem zboru dosedaj 58 socialcev, sedelo jih bo odslej 83.

Italijanska ministerska kriza.

Italijanska ministerska kriza je rešena s tem, da sta izstopila iz ministerstva minister za notranje zadeve Giolitti in pa mornarični minister Bettolo. Zadeve

vodil zadeve mornaričnega ministerstva minister Morin. Vsi drugi dosednji ministri so ostali na svojem mestu.

Domače in razne novice.

Promocija. — Včeraj je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Vladko Pertot, sin znanega tržaškega zdravnika in rodoljuba dr. Simona Pertota.

Imenovanje. — Sodni kancelist g. Anton Boico pri okrajnem sodišču v Červinjanu, imenovan je za pisarniškega oficijala istotam.

Smrtna kosa. — V nedeljo po noči je umrl v tukajšnji norišnici nadučitelj Josip Lippizzer. Bil je do svoje nesrečne bolezni voditelj ljudske mestne šole pod Kostonjico.

Iz okr. šolskega sveta za gorški okraj. — Definitivna imenovanja: 1. nadučitelj g. Kumar Rudolf za St. Martin, Urbančič Josip za Ozeljan in Rudolf Vižintin za Renče; 2. učitelja Kuntih Josip za Ločnik, Mermolja Josip za Dobravlje; 3. učiteljice: gđe. Bajc Marija za Renče, Lovrenčič Klementina za Batuje in Fajgelj Cecilija za Šempas. V prvo plačilno vrsto sta bila pomaknjena g. Kuntih Josip in gđe. Jug Josipina; v drugo Poberaj Avgust in Strgar Franc, gđe. Čilin Alojzija in Krajnik Franja. Priznala se je VI. petletina g. Čopi Josipu, IV. Zorn Ivanu in Rustja Antonu, II. Jelšek Amaliji in Strgar Francu.

Nagrobni spomenik nadučitelju Antonu Bajcu v Renčah so slovesno odkrili dne 18. t. m.

Deželna deputacija na Dunaju. — V zadevi nekih prav nih deželnih potreb se je podala te dni na Dunaj deželna deputacija, obstoječa iz deželnih odbornikov gg. dr. Gregorčiča, prof. Berbuča, dr. Maranija in deželnega računarja Kavčiča.

Sklep šolskega leta. — Danes sta končali šolsko leto tukajšnja gimnazija in tukajšnja realka. Drugi teden prično na obeh zavodih zlostin izpiti. — Pri gimnazijski sklepni maši, ki se je darovala v cerkvi sv. Ignacija, so peli dijaki iz malega semenišča prav res izborna. Pevovodja v malem semenišču je gosp. Mercina.

Izpred porotnega sodišča. — V torek pričelo se je novo porotno zasedanje v Gorici. Ta dan je sedel na zatožni klopi Alojzij Belletti, rojen dne 24. februarja 1875. v Fornovo Taro, a stanujoč v Manjanu, v videmski provinciji. Tožen je bil v smislu paragrafa 109. kaz. zak. radi razpečavanja ponarejenih bankovcev. Dne 28. oktobra lanskega leta hodila sta namreč po Kobaridu dva človeka, kjer sta nakupovala razno blago, katero sta plačevala z avstrijskimi bankovci po 10 K. Jeden izmed omenjenih dveh bil je Alojzij Belletti, drugi bil je pa Ivan Bellina. Uredila pa sta vso stvar tako le: Najpoprej podal se je Belletti v razne gostilne in prodajalnice in je tam menjaval srebrni avstrijski drobšč ter dobival zanj prave avstrijske bankovce po 10 K. Nato pa je prišel v prodajalnice Bellina, ki je nakupljeno raznovrstno blago plačeval s ponarejenimi bankovci po 10 K. Belletti je imel torej nalogo nabaviti si pravih bankovcev, dočim je bila Bellinova naloga razpečavanje ponarejenih bankovcev. Prvi, ki je spoznal ponarejene bankovce, bil je gosp. Mlekus, ki prodaja v Kobaridu tobak na debelo. Prijel je namreč tak bankovec od g. Volariča, katerega pa je dobil g. Volarič od jednega zgoraj navedenih tujcev. Naznanili so to takoj orožnikom, in kmalu bila sta zločincema za petami gosp. Volarič in pa orožniški stražmešter Malnarčič. Laha podala sta se namreč iz Kobarida proti Idriškemu in hodila sta kakih 200 korakov drug za drugim. Ko sta torej gosp. Volarič in orožniški stražmešter Malnarčič dohitela Belletti, ki je korakal za Bellinijem, posrečilo se je Belliniju zbežati na italijanska tla. Ko so Belletti preiskali, našli so pri njem 167 ponarejenih avstrijskih bankovcev po 10 K. V Kobaridu so bile opeharjene te osebe in sicer: Miklavč Rozalija, Volarič Apolonija, Urbančič Ana, Miklavč Marija, Ivančič Ana, Koren Uršula. Dalje posrečilo se je Lahoma opehariti tudi Fona Andreja, Fona Antona, Fabli Franceta, Manfredo Jožefo in Marijo Gruntar s Trnovega. Oddani pa so bili ponarejeni bankovci tudi v Srpenci ter v tržiškem in gradiščanskem okraju. Ponarejeni bankovci nosijo letnico 1900. in avstro-ogrška banka na Dunaju spoznala jih je za ponarejene. Iz začetka hotel je Belletti tajiti vse ter je zvrčal vso krivdo na Bellino. Ko je bilo pa dokazano, da so tudi v Italiji zaslačili mnogo ponarejalcev bankovcev, in

tudi več prič, ki so pravile, kako sta menjavala bankovce po Kobariskem Belletti in Bellina. Belletti bil je od porotnikov spoznan za krivega in obsojen je bil na 5 letno ječo.

V sredo in četrtek se je vršila porotna obravnava proti Črnigoju Leopoldu, Jožetu, Albertu in Avgustu, Ivanovim sinovom ter proti Alojziju Vidmarju Francetovemu in Francetu Vidmarju Jožefovemu, ki so vsi doma iz Kovka na Kranjskem v občini Šturje. Prvi je bil tožen zaradi uboja v smislu § 140. kaz. zak., a ostalih pet zaradi sokrivde na uboju v smislu § 105. kaz. zak. Iz obtožnice smo posneli, da se je dogodek, katerega žrtev je bil 45-letni Janez Krapež z Otlice, oženjen in oče osmerih otrok, približno takole vršil: V nedeljo 22. marca popoldne so bili v krčmi na Pristavi, nahajajoči se na Otlici, Črnigoj Leopold, njegov brat Jožef, potem Alojzij Vidmar, Anton Vidmar in France Vidmar. V isti krčmi pa je bilo tudi več Otličanov. Pili so sicer vsak za se, Kovčani in Otličani, a pili so mirno in bilo ni med njimi nobenega prepira. Okolo 7. ure in pol zvečer zapustili so skoro vsi hkratu krčmo, Kovčani in Otličani. Ko so se pa nahajali Kovčani že nekoliko sto korakov na poti proti Kovku, napadli so jih Otličani s kamenjem. To pa je Kovčane tako razburilo, posebno pa Leopolda Črnigaja, da je sklenil vrniti se v krčmo na Pristavo ter se maščevati nad Otličani. Spodbujal je k temu tudi svoje tovariše in jih tudi spodbudil. Ko so čez nekaj časa srečali še druge Kovčane, ki so šli s Kovka na Otlico, obvestili so jih o napadu. Med temi bila sta pa tudi Leopoldova brata Albert in Avgust in še par drugih mož. Ti slednji so Leopoldu svetovali, naj opusti svojo uamero in naj gre raje domov. Pa Leopold ni hotel o tem nič slišati, marveč preskrbel se je celo s kolom. Podali so se torej zopet v krčmo na Pristavi in tu se je vnel hud prepir in nazadnje tudi pretep med Kovčani in med Otličani. Pri pretepu bila sta lahko ranjena tudi Alojzij Vidmar in Leopold Črnigoj. Bila je približno že 9. ura zvečer, ko je šunder ponehal. Le v Leopoldu Črnigoju in v njegovih bratih vskipela je jeza do vrhunca. In sklenili so, da se hočejo znesti nad vsakomur, ki bi jim prišel v pesti. V takem razpoloženju stali so na ravni pod krčmo ter se oborožili s krinjenjem in s poleni. V tem času pa je zapustil v družbi par drugih Otličanov krčmo Janez Krapež, po domače Smudin, ki ni imel pri prepiru prav nič opraviti. Prišedši iz krčme, podal se je v bližnjo reber, da bi tam opravil svojo potrebo. Leopold Črnigoj, ki se je takrat nahajal na ravni pod rebrijo, bil je baje obveščen, da je nek Otličan zapustil krčmo. Začel je torej tega Otličana klicati, naj pride k njemu. Smudin, nič hudega sluteč, odgovoril je baje, da pride kmalu, samo da opravi svojo potrebo. In v resnici podal se je proti mestu, na katerem je stal Leopold Črnigoj. Neka Marija Škvarc je baje od daleč Leopolda Črnigaja opozorila, da je človek, ki se mu bliža, Smudin, ki ni imel pri prepiru ničesar opraviti in naj mu zaradi tega ne stori nič žalega. Za ta opomin pa se ni Leopold Črnigoj nič zmenil, marveč zamahnil je koj, ko se mu je približal Smudin, s kolom po nesrečnejši. Udaril ga je prvkrat po roki, drugokrat pa mu je zadal tak udarec na glavi, da se je Smudin koj nezavesten zgrudil na tla, nakar je Leopold Črnigoj zbežal. Prihiteli so ljudje na lice mesta in odnesli Janeza Krapeža v krčmo, kjer je že drugi dan zjutraj izdahnil svojo dušo. Tako približno govori obtožnica in zaradi tega je tožilo državno pravdnštvo Leopolda Črnigaja zaradi uboja, ostalih pet pa zaradi sokrivde na uboju.

Obtožbo je zastopal državnega pravdnika namestni Jeglič, zagovorniki pa so bili in sicer: za Leopolda Črnigaja dr. Tavčar iz Ljubljane, za Leopoldove brate Jožeta, Alberta in Avgusta dr. Flego iz Gorice, za Alojzija Vidmarja in Franceta Vidmarja pa dr. Pavletič iz Gorice. Porotna klop bila je čisto slovenska. Priča pa je bilo vse polno. Glavna priča, na katero se je oslanjal državni pravdnik, bil je Jernej Krapež, stanujoč blizu krčme, ki je šel že pred pretepom spat, a staga krik in vik zvalila iz postelje, ki se je oblekel ter se skril za neki zid ob potu, odkoder je opazoval vse, kar se je godilo. Sicer pa ni Jernej Krapež vedno jednako odgovarjal, ko je bil ponovno preslišan in si je semtertje celo nekoliko ugovarjal. Sploh je bilo posnesti iz izpovedanj prič in samih obtožencev, da je Janezu Krapežu, po domače Smodinu, zadal smrtonosni udarec jedino le Leopold Črnigoj, kar je sam odločno trdil. O Krapežu pa, da je takrat,

ko je pobil Leopold Črnigoj Smudina na tla, iskal svoj klobuk pod nekimi črešnjami blizu krčme in pa v krčmi. Državno pravdnštvo je tožilo ostalih pet obtožencev zaradi sokrivde, češ, da so se vsi oborožili s poleni in kamenjem, kar pa ni bilo po pričah dokazano in je bilo to dokazano le v nekaterih. Tožilo jih je zaradi sokrivde tudi, češ, da so s tem pomagali Leopoldu Črnigoju pri uboju, ker so mu naznanili, da so oboroženi in da hočejo stati trdni z njim. Gledé Leop. Črnigaja, ki je sam pripoznal uboj, imel je njegov zagovornik težko stališče. Trdil se je sicer, da je nekaj povedal, ali zaman. Gledé ostalih treh Leopoldovih bratov je njih zagovornik zanikal sokrivdo, ter rekel, da ni imel pretepa pred krčmo nič opraviti z ubojem Janeza Krapeža, ker se ni Janez Krapež udeležil niti prepira in niti pretepa. Gledé Alojzija Vidmarja in Franceta Vidmarja, katera je dr. Pavletič izvršno zagovarjal, veljalo je skoro isto, kakor gledé ostalih treh sokrivcev. Poleg tega je bil pa Alojzij Vidmar, kakor je trdilo več prič še v krčmi, ko je ubiti Janez Krapež odhajal iz krčme in se je podal iz krčme le do bližnjih črešenj iskat klobuk, odkoder pa se je, kakor je neka priča izpovedala, naravnost vrnil zopet v krčmo. France Vidmar pa je bil oddaljen od mesta, na katerem se je izvršil uboj in baje celo skrit za nekim školjem. Po dokončanih replikah državnega pravdnika in zagovornikov ter po konečni sumarni razložbi cele obravnave po predsedniku, odšli so porotniki v posvetovalno sobo, kjer so imeli odgovoriti na šest glavnih in dve podrejeni vprašanji. Prvo glavno vprašanje dotikalo se je Leopolda Črnigaja, katerega je tožilo državno pravdnštvo zaradi uboja. Ostalih pet vprašanj pa se je tikalo drugih pet obtožencev, katere je tožilo državno pravdnštvo zaradi sokrivde na uboju. Po dolgem posvetovanju so se vrnili porotniki v dvorano in njih predsednik je naznanil sodnemu dvoru, da so soglasno potrdili glavno vprašanje gledé uboja doprinešenega po Leopoldu Črnigoju; dalje, da so istotako soglasno potrdili vprašanja gledé sokrivde na uboju tičoča se Jožeta, Alberta in Avgusta Črnigaja. Gledé Alojzija Vidmarja pa so porotniki na vprašanje, ali je tudi on sokriv uboja, odgovorili z devet ne, proti trem da, dočim so na tako vprašanje gledé Franceta Vidmarja odgovorili z 12 glasovi ne. Na podlagi tega pravoreka porotnikov je sodni dvor obsodil in sicer: Črnigoja Leopolda na 5 let ječe z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec, Črnigoja Jožeta na 2 leti ječe z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec, Črnigoja Alberta na 18 mesečno ječo z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec in Črnigoja Avgusta na tri leta ječe z jednim postom in trdnim ležiščem vsaki drugi mesec. Poleg tega obsojeni so zgoraj imenovani tudi na povrnitev sodnih stroškov v znesku 500 K in na plačanje 2400 K kot odškodnino za otroke pokojnega Janeza Krapeža. Smudina. Alojzij Vidmar in France Vidmar bila sta pa oproščena.

Včeraj se je vršila porotna obravnava proti Antoniji Rutar z Brega blizu Čedadu, ki je bila tožena zaradi detomora. Zagovarjal jo je dr. Gruntar. Obsojena je bila na 4 leta ječe, poostrene z jednim postom in s trdim ležiščem vsaki drugi mesec.

Porotna obravnava, ki se je imela

vršiti danes proti tukajšnjemu kleparju Fantuzziu, katerega je tožil odvetnik dr. Graziadio Luzzatto radi žaljenja potom tiska, je odnešana.

Pridejo pa še v tem zasedanju pred poroto Kerkoč, Žerjal, Louvier in Braulin, katerih toži državno pravdnštvo zaradi goljufije.

Dela na bohinski železnici. — Pod Kostonjico v Gorici so že začeli kopati predor in delajo se priprave tudi za druga dela. Po našem mestu kar mr-goli italijanskih delavcev. Trdka Lenassi in tovariši se je zavezala jemati v delo v prvi vrsti domačine. Zdi se pa, da se ne bo posebno ozirala na to obvezo. Sicer smo pa še le pri začetku dela.

Zaprlji so Terezijo Jenk iz Logatca, ker ni imela s čim plačati kave, katero je popila v neki kavarni. Bila je že jednokrat izgnana iz Gorice.

Izvojni trg. — Dne 24. t. m. so prodali na tukajšnjem izvoznem trgu 120 kvintalov črešenj po 36 K kvintal, 50 kg. jagod po 78 vinarjev kg., 180 kvintalov graha po 8 K kvintal, 5 kvintalov špargljev po 58 K kvintal, 6300 kvintalov krompirja po 7 K kvintal, 130 kvintalov brusov po 22 K kvintal, 4 kvintale breskev po 52 K kvintal, 3 kvintale sliv po 32 K kvintal, 15 kvintalov grozdja sv. Ivana (ribesa) po 32 K kvintal, letošnjega fižola 150 kvintalov po 30 K kvintal.

Razpisana služba pisarja. — Pri ajdovskem sodišču je razpisana služba pisarja z dnino 2 K 40 v.

Najdeno kolo. — V nedeljo so našli na Placuti skoro novo kolo z znamko: Bock Holländer. Kolo se nahaja zdaj na policiji.

Državnozbornski mandat je odložil te dni iz zasebnih ozirov kranjski državni posl. g. Vencajz.

Dobava usnja za mornarico. — Pri tukajšnji trgovski zbornici se nahaja razpis za dobavo usnja, katerega je doposlal mornariški oskrbovalni urad v Pulju. Kogar ta razpis zanima, ogleda si ga lahko natančneje pri trgovski zbornici.

Most čez Sočo pri Barkl. — Po dokončanem kolavdiranju, je ta most od torke naprej izročen javnemu prometu.

Vabilo k veselici, katero priredi „Kat. slov. izobraževalno društvo v Dornbergu“ dne 5. julija na praznik sv. Cirila in Metoda“ točno ob 3¹/₂ popoldne. Spored: 1. Pozdrav; 2. Ciril-Metodova himna, poje moški zbor izobraževalnega društva; 3. Sv. Ciril in Metod — pa današnji čas, govor; 4. Simon Gregorčič: Jefejeva prisega, deklamacija; 5. Vilhar: Bojna pjesma, poje moški zbor izobraž. društva; 6. Prolog; 7. Dr. Weissenhofer: Lurška pastirica, igra v 5. dejanjih. Vstopnina s I. sedežem 50 kr., z II. sedežem 40 kr., brez sedeža 20 kr., za otroke 5 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi o d b o r.

„Hranilnica in posejilnica“ v Mirnu bo imela izredni občni zbor dne 12. julija t. l. ob 4. uri popoldne v svojem prostoru h. št. 94 s sledečim dnevnim redom: 1. Volitev načelstva; 2. Volitev računskega predlovalca in njegovega namestnika; 3. Sprememba pravil.

Fran Wilhelm odvajajoči čaj od Frana Wilhelma, lekarnarja, c. in kr. dvornega zalagatelja v Neunkirchen (Spodnje avstrijsko), se dobiva v vseh lekarnah v zavrtku po K 2. — avstr. volj. Kjer ni zaloge, pošilja se direktno poštni zavoj s 15 zavrtki za K 2400 franko na vse avstrijske poštne postaje. V znak pristnosti je od-tisnjen na vsakem zavrtku grb trga Neunkirchen (neun Kirchen).

Zahvala.

Podpisani se tem potom prirčno zahvalujemo vsem onim, ki so nam kakorkoli lajšali našo bol za časa bolezni in smrti predragega nam brata oziroma strica gospoda

Antona Batagelj

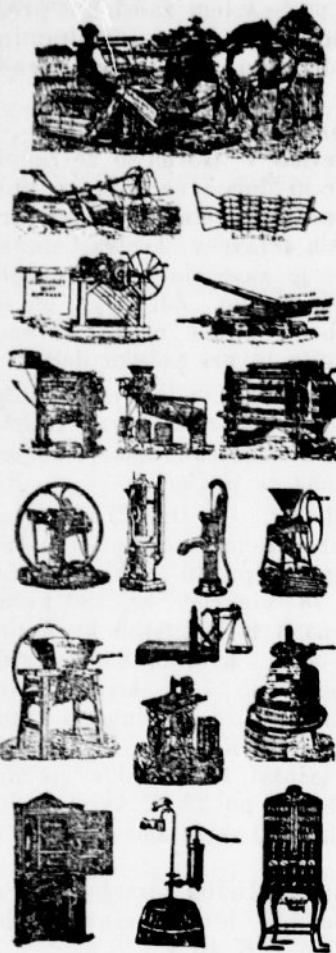
vikarja v Vedrijanu.

Pred vsem bodi zahvala veleč. g. župniku iz Biljane, ki je bolnika večkrat prevedel s sv. zakramenti, prihitel k njemu kadar je le mogel ter blagodušno vodil cerkveno opravilo na dan pogreba; istotako izrekamo iskreno zahvalo vsej častiti duhovščini, ki ga je v bolezni obiskovala in tolažila in ki je danes v tako velikem številu prihitela od blizu in od daleč, da spremi svojega duhovnega sobrata na zadnji poti. Hvala tudi gg. pevcem pod vodstvom g. učitelja za lepi žalostinki pred hišo in na grobišču, hvala konečno vsem, ki so se pogreba v tako ogromnem številu udeležili.

V Vedrijanu, 24. jun. 1903.

Zalujoči ostali.

Ivan Schindler, Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo. Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vtille, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, žel. cevi itd. Od sedaj vsakomur po zopet zdatno znižanih cenah! Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škrinje za led, stroje za sladoleđ, priprave za izdelovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo, kavo itd.; stroje za izdelovanje klobas, tehtnice za živino, tehtnice na drog, stebarske tehtnice, namizne tehtnice, decimalne tehtnice; želežno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kleparje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke! Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno. Prekupcem in agentom posebne prednosti! Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler,
Dunaj III., Erdbergstrasse šte. 12.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Znideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Joemann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste. Po pošti se razpošilja v zabojčkih uajmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Leop. Reja,
gostilničar „Pri Golobu“
na voglu ulice Morelli.

Priporoča pristna briska bela in črna vina. — Izborna kuhinja postreže o vsakem času z okusnimi mrzlimi in gorkimi jedili.

Zastopstvo za prodajo pravega ljubljanskega kislega zelja v zabojih od 25 do 50 kg.

Za mnogobrojen obisk se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi.

Naznanilo.

Udano podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je prešel staro, vsem dobro znano gostilno

„Pri treh kronah“

v Gorici, Gosposka ulica št. 12, katero je po najugodnejših zahtevah popolnoma prenovil.

Toči raznovrstna do- mača in ptuja vina ter Pilsensko in Dreherjevo pivo. Izborna kuhinja, toč- na postrežba po smernih cenah.

Za mnogobrojno obiskovanje priporoča se vsem spoštovanjem

F. Baumgarten,
gostilničar.

Nova zaloga pristnih vin.

Andrej Abuja,

v Gorici, Križne ulice (Via della Croce) šte. 4,

priporoča zasebnikom, krčmarjem in drugim svojo zalogo belih in črnih vin po zmernih cenah. Dostavlja na dom in razpošilja po železnici v sodih po 56 litrov naprej. — Na zahtevo pošilja tudi uzorce. — Postrežba poštena in točna.

V odlikovanem fotografskem atelije-u

Anton Jerkič,

v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

drugo nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem stilu in ne- prekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanje krajevnih in drugih razglednic, ki so priznane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič,
fotograf.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ugerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

„Janus“ vzajemna zavarovalnica za življenje in rente na Dunaju.

Podružnica:

Trst, Corsia Stadion 16.

Agentura:

Gorica, Semeniške ulice 3.

Posnetek:

Stanje zavarovanj s 1. jan. 1902	39.949	police K	102,275.554-86	glavnice
Dohodki brutto (kosmati)	9.709	„	19,001-082-67	„
„ netto (čisti)	8.663	„	15,986.625-32	„
Stanje večje za 1. 1902.	48.612	„	118,262.180-18	„
Izdatki	6.039	„	14,007.056-37	„
Konečno stanje 31. dec. 1902.	42.573	„	104,255.123-81	„

„Krojaška zadruga“
Gorica,

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška suknja po vsaki ceni in veliki izbori. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chiffona in prčenine, hlačevine, volnene odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut, rokavov, ovratnikov, naniznikov in raznih

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštnine

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno